

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 1To/78/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4620010101
Dátum vydania rozhodnutia: 16. 11. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Stanislav Libant
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2022:4620010101.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Nitre, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Stanislava Libanta a členov senátu JUDr. Štefana Hrvolu a JUDr. Lenky Formel Kováčovej, PhD., v trestnej veci obžalovaného T. Y., pre zločin týrania blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208 odsek 1 písmeno a/, odsek 3 písmeno d/ Trestného zákona s poukazom na ustanovenie § 138 písmeno b/ Trestného zákona, o odvolaniach obžalovaného T. Y., otca obžalovaného K.. T. Y. a prokurátorky Okresnej prokuratúry Topoľčany proti rozsudku Okresného súdu Topoľčany zo dňa 23.05.2022, sp. zn. 2T/21/2020, na verejnom zasadnutí konanom v Nitre dňa 16. novembra 2022, takto

r o z h o d o l :

I.

Podľa § 321 odsek 1 písmeno b/ Trestného poriadku, z r u š u j e napadnutý rozsudok.

Podľa § 322 odsek 3 Trestného poriadku,
obžalovaného

T. Y., narodeného XX.XX.XXXX v M.,

trvale bytom M., M. XXXX,

toho času vo výkone trestu odňatia slobody v ÚVTOS Leopoldov,

u z n á v a v i n n ý m, že

od roku 2016 do dňa XX.XX.XXXX v spoločnej domácnosti v rodinnom dome na adrese M. XXXX/ XX v M., v nepravdivých intervaloch opakovane viackrát fyzicky napadol svoju družku - poškodenú M. M. tak, že na ňu neustále kričal, vulgárne jej nadával, vyvolával hádky, fyzicky útočil tak, že jej dával facky, viackrát do roka ju zbil, začiatkom mesiaca apríl XXXX kopol poškodenú do rozkroku takou intenzitou, že jej spôsobil ľahkú dyspláziu vulvy, v dôsledku čoho bola hospitalizovaná od XX.XX.XXXX do XX.XX.XXXX, keď sa bránila voči obžalovaným hodenej porcelánovej misy, spôsobil jej na ľavej ruke reznú ranu hlbokú do kosti, v dôsledku čoho musela vyhľadať lekárske ošetrenie, tiež ju kopol do hlavy, čím jej spôsobil hematómy na oboch očiach, XX.XX.XXXX ju chytil za vlasy a ťahal z poschodia až na prízemie po schodoch, kde pri dopade utrpela otvorenú ranu vlasatej časti hlavy a v apríli XXXX ju kopol do zadku, čím jej spôsobil zlomeninu kostrče a týmto konaním vyvolával u poškodenej pocit stresu, strachu a nespavosť,

t e d a :

blízkej osobe spôsobil fyzické utrpenie bitím, údermi, vyvolávaním strachu a stresu, ktoré ohrozovalo jej fyzické a psychické zdravie a čin spáchal závažnejším spôsobom konania - po dlhší čas,

t ý m s p á c h a l :

zločin týrania blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208 odsek 1 písmeno a/, odsek 3 písmeno d/ Trestného zákona, s poukazom na § 138 písmeno b/ Trestného zákona.

Podľa § 44 Trestného zákona, u p ú š ť a od uloženia súhrnného trestu podľa § 42 Trestného zákona, pretože trest uložený skorším rozsudkom Okresného súdu Nitra sp. zn. 1Tk/1/2020 zo dňa 18.09.2020, v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Nitre sp. zn. 4To/83/2020 zo dňa 25.02.2021, považuje na ochranu spoločnosti a nápravu páchatela za dostatočný.

II.

Podľa § 319 Trestného poriadku, odvolanie prokurátorky Okresnej prokuratúry Topoľčany
z a m i e t a,
pretože zistil, že nie je dôvodné.

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom bol obžalovaný T. Y. uznaný vinným pre zločin týrania blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208 odsek 1 písmeno a/, odsek 3 písmeno d/ Trestného zákona s poukazom na ustanovenie § 138 písmeno b/ Trestného zákona, teda, že

poškodenú M. M. v období od roku XXXX do XX.XX.XXXX v spoločnej domácnosti v rodinnom dome na adrese M. XXXX/XX v M., ako osoba blízka, v nepravideľných intervaloch opakovane viackrát fyzicky napadol poškodenú M. M., pričom na ňu neustále kričal, vulgárne jej nadával, vyvolával hádky, najskôr jej dával facky, pričom fyzické násilie voči nej stupňoval tak, že ju viackrát do roka fyzicky zbil, pričom raz sa stalo, že jej zlomil prostredník na ruke, keď si poškodená chránila tvár pred úderom päťou, s čím musela vyhľadať lekárske ošetrovanie, ďalej jej spôsobil na ruke tržnú ranu hlbokú až do kosti, keď zdvihla ruku na obranu pred tým, ako do nej hodil ťažkú porcelánovú misu na polievku, s ktorou ranou musela poškodená vyhľadať lekárske ošetrovanie, v presne nezistený deň v roku XXXX po hádke ju kopol obutou nohou do rozkroku silnou intenzitou, čím jej spôsobil zranenie, pre ktoré nemohla chodiť a dňa XX.XX.XXXX bola vyšetrená u gynekologického lekára a následne bola v nemocnici pre toto zranenie hospitalizovaná, taktiež ju raz keď ležala, kopol do hlavy, čím jej spôsobil hematómy na oboch očiach, v januári XXXX po tom, čo sa vrátila domov z posedenia v podniku, ju chytil za vlasy a ťahal z poschodia až na prízemie po schodoch, kde pri dopade utrpela tržnú krvácajúcu ranu v čelnej oblasti hlavy, v apríli XXXX ju kopol do zadku, čím jej spôsobil zlomeninu kostrče, a týmto konaním vyvolával u poškodenej pocit stresu, strachu, nespavosť a fyzické utrpenie.

Pre tento zločin s poukazom na skorší rozsudok Okresného súdu Nitra zo dňa 18.09.2020, sp. zn. 1Tk/1/2020 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Nitre zo dňa 25.02.2021, sp. zn. 4To/83/2020, nebol obžalovanému uložený samostatný trest, bolo podľa § 44 Trestného zákona upustené od uloženia súhrnného trestu, keďže už v citovaných rozhodnutiach bol obžalovanému uložený trest odňatia slobody vo výmere 15 rokov, na výkon ktorého bol zaradený do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s maximálnym stupňom stráženia. Zároveň mu bol uložený i trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu na dobu štyroch rokov.

Proti tomuto rozsudku podal ihneď po jeho vyhlásení odvolanie prokurátor a následne ho zdôvodnil tým, že s postupom, pri ktorom došlo k upusteniu od uloženia súhrnného trestu, sa nemožno stotožniť. Zdôraznil neadekvátnosť správania sa obžalovaného. Dobu troch rokov, kedy dochádzalo k páchaniu trestnej činnosti, narastajúci strach poškodenej, fyzickú i psychickú ujmu, ktorú utrpela. Zdôraznil agresívne tendencie, ktoré obsahuje povaha obžalovaného, ktoré sa ľahko aktivujú. S poukazom na ustanovenie § 34 odsek 4 Trestného zákona, nepovažuje upustenie od uloženia súhrnného trestu za dostačujúce u obžalovaného a preto navrhol napadnutý rozsudok zrušiť vo výroku o treste v zmysle § 321 odsek 1 písmeno b/, d/ odsek 3 Trestného poriadku, a rozhodnúť v kompetencii odvolacieho súdu tak, že obžalovanému v zmysle § 145 odsek 1 Trestného zákona, a s poukazom na ustanovenie § 41 odsek 2 a 42 odsek 1 a 2 uloží súhrnný nepodmienečný trest odňatia slobody vymeraný v dolnej polovici upravenej zákonnej sadzby a na výkon tohto trestu obžalovaného zaradí do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s maximálnym stupňom stráženia. Súčasne zruší výrok o treste rozsudku Okresného súdu Nitra, sp. zn. 1Tk/1/2020 zo dňa 18.09.2019, v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Nitre, sp. zn. 4To/83/2020 zo dňa 25.02.2021 i všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad a súčasne podľa § 61 odsek 1, 2 Trestného zákona, uloží obžalovanému trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu.

Obžalovaný prostredníctvom svojho obhajcu JUDr. Ľubomíra Kišaca dôvodil v odvolaní tým, že výpoveď poškodenej bola nepravdivá. Hádky medzi obžalovaným a poškodenou boli vyprovokované poškodenou. Nemohla mať psychické následky, ani fyzické, tak, ako uvádzala. Poškodená pri hádkach dostávala amok a napádala obžalovaného vulgárne mu nadávala a rozbíjala veci. Nadmerne pila alkohol a nestarala sa o deti. Občas jej počas hádok dal facku. Trestné oznámenie na obžalovaného podala až potom, čo ju vyhodil z domu. Rovnako namietol i obsah výpovede svedkyne M. M., ktorá s nimi v spoločnej domácnosti nežila. Táto výpoveď je v rozpore s výpoveďou poškodenej. Poškodená mala naplánované trestné oznámenie na obžalovaného, čo vyplýva z SMS komunikácie. Poškodená sa slovne „opierala“ aj do matky obžalovaného.

Poukázal na obsahy znaleckých posudkov znalkyne Kataríny Bielikovej, Róberta Mátheho, Eduarda Višňovského a Viktora Szegedu.

Vyššia forma psychického či fyzického násillia uňho preukázaná nebola a nemožno z toho dôvodu konštatovať, že naplnil zákonné znaky žalovaného zločinu. Jeho vinu preto nemožno oprieť iba o subjektívne tvrdenie poškodenej.

Navrhol zrušiť napadnutý rozsudok podľa § 321 odsek 1 písmeno a/, b/, c/, d/ Trestného poriadku a podľa § 322 odsek 2 Trestného poriadku, vec vrátiť súdu I. stupňa na nové prejednanie a rozhodnutie a v konečnom dôsledku sa domáhal oslobodenia podľa § 285 písmeno a/, resp. b/ Trestného poriadku. K odvolaniu prokurátora sa vyjadril tak, že ho nepokladá za dôvodné a navrhol ho zamietnuť.

Súčasťou odvolania obžalovaného bolo i predloženie čestného vyhlásenia syna obžalovaného maloletého R. Y. o tom, že nebol svedkom žiadneho fyzického napadnutia poškodenej, naopak poškodená útočila voči obžalovanému a provokovala ho slovne aj fyzicky tým, že doňho hádzala rôzne predmety. Obvinenie z týrania poškodenej nie je podľa maloletého pravdivé.

Otec obžalovaného K.. T. Y. namietal, že rozsudok je nepreskúmateľný, pretože sa súd I. stupňa nevysporiadal s obhajobou obžalovaného. Svoje zistenia oprel o pravdepodobnosť či domnienky, nie o jednoznačne zistené a preukázané fakty.

Konkrétne uviedol, že maloletá M. vypovedala o ťahaní vlasov poškodenej, ku ktorému malo dôjsť asi o 22,00 hod. na výpoveď svedkyne U. a lekárskeho záznamu tieto tvrdenia vyvracajú.

Aj tvrdenie ošetrojúceho lekára Y. M. o spôsobení poranenia partnerom nemožno považovať za identifikáciu obžalovaného. Ak poškodená uvádzala vlastné zranenia z XX.XX.XXXX, resp. XX.XX.XXXX, tieto boli mimo obdobia uvádzaného skutku.

Navrhol napadnutý rozsudok zrušiť podľa § 321 odsek 1 písmeno a/, b/, c/, d/ Trestného poriadku a vec vrátiť súdu I. stupňa podľa § 322 odsek 1 Trestného poriadku, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol.

Na verejnom zasadnutí prokurátorka krajskej prokuratúry zotrvala na argumentácii odvolateľa a navrhla zrušiť napadnutý rozsudok vo výroku o treste a uložiť obžalovanému trest takým spôsobom, ako bolo uvedené v petite podaného odvolania prokurátorom. Ostatné dve odvolania obžalovaného a jeho otca navrhla zamietnuť.

Aj obhajca zotrval na vlastnej argumentácii a prokurátorské odvolanie navrhol zamietnuť.

Otec obžalovaného považoval celé obvinenie poškodenej za vymyslené, opak bol pravdou teda, že poškodená týrala obžalovaného, jeho i manželku.

Obžalovaný v zhode s obhajcom navrhol zrušiť napadnutý rozsudok, dodal, že ak sa zle vyjadril voči poškodenej, tak sa za to ospravedľuje.

Krajský súd v Nitre ako súd odvolací na podklade riadne a včas podaných odvolaní oprávnenými osobami preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku i konanie, ktoré im predchádzalo a to aj v zmysle obsahu možných chýb, ktoré by zakladali dôvodnosť podania dovolania v zmysle § 371 Trestného poriadku, a dospel k záveru, že odvolaniu obžalovaného a jeho otca je možné čiastočne vyhovieť a odvolanie prokurátorky Okresnej prokuratúry Topoľčany je potrebné zamietnuť.

V rámci preskúmania napadnutého výroku o vine a výroku, ktorým bolo upustené od výroku od trestu a samozrejme i konania, ktorým tomuto výroku predchádzali, dospel odvolací súd k názoru, že konanie pred súdom I. stupňa zodpovedalo základným zásadám trestného konania a jednotlivých ustanovení Trestného poriadku, pričom ani zákonnosť týchto úkonov z pohľadu odvolateľov, najmä obžalovaného, namietaná nebola.

Obžalovaný však relevantne namietal vyhodnotenie jednotlivých dôkazov, pričom svoje námietky smeroval najmä do pravdivosti výpovedí poškodenej M. M., svojej bývalej družky.

Menovaná bola vypočutá ako obzvlášť zraniteľná obeť a zároveň zákonným spôsobom, pri rešpektovaní práv na obhajobu obžalovaného, bol zaznamenaný obsah jej výpovede.

Jej opis konania obžalovaného z pohľadu konania i následkov korešpondoval s lekárskymi potvrdeniami a napokon i s výpoveďou gynekológa poškodenej MUDr. Milana Trizmu, ktorému poškodená priznala pravdivú verziu o vzniku jej zranení v oblasti vonkajších rodidiel.

Výpoveď tejto poškodenej potvrdila svedkyňa Y. Q., U. U., L. U. N. i svedkom R. C..

Naopak rodičia obžalovaného K. T. Y. a K. R. Y. sa zastávali obžalovaného a uvádzali, že práve poškodená bola provokatérkou a vyhrážajúcou sa v ich vzťahu.

Posudky znalcov preskúmavajúcich psychický stav obžalovaného, jednak z pohľadu psychologického a psychiatrického, dospeli k záveru, že obžalovaný netrpel duševnou chorobou, ktorá by mala zásadný vplyv pre jeho ovládacie či rozpoznávacie schopnosti a plne chápe zmysel trestného konania. K charakterových vlastnostiam sa vyjadrili tak, že pri vybočení jeho správania je schopný dochádzať do konfliktu, aktivujú sa v ňom prejavy verbálnej a fyzickej agresie. Nie je schopný vziať na seba zodpovednosť.

Naopak posudky psychológa a psychiatra viažuce sa k poškodenej vylúčili u nej sklony k fabuláciám, či konfabuláciám s patologickým obsahom.

Jej výpovede je možno považovať za vierohodné, aj keď sa u poškodenej prejavujú v povahových črtách žiarlivosť, tendencie k neverbálnej agresii, so slabším obranným mechanizmom, ktorých zlyháva vo vypätých situáciách.

Súd I. stupňa vykonal dokazovanie, ktoré bolo svojím rozsahom i kvalitou dostatočné z pohľadu objemu i kvality, aby bolo bezpečne možné rozhodnúť o vine obžalovaného.

Súd I. stupňa zákonným spôsobom tak, ako to zodpovedá ustanoveniu § 2 odsek 12 Tr. por. vyhodnotil dôkazy svedčiace v prospech obžalovaného i v jeho neprospech, starostlivo zväžil všetky okolnosti prípadu, jednotlivo i v ich súhrne zákonom zodpovedajúcim spôsobom ich vysvetlil a dospel k správne mu a zákonnému záveru, že vina obžalovaného bola preukázaná.

Nebol však dôsledný z pohľadu vyhodnotenia jednotlivých dôkazov zaradených do inkriminovaného obdobia uvádzaného vo výroku o vine, pretože k zlomenine prostredníka na ruke u poškodenej došlo pred ohraničenou dobou od roku 2016 (keďže nie je presne uvedený dátum je nutné takéto obdobie chápať v prospech obžalovaného tak, že táto doba začala najskôr 31.12.2016) do XX.XX.XXXX z toho dôvodu súd odvolací na podklade tejto chyby napadnutého výroku rozsudku zrušil daný rozsudok podľa § 321 odsek písm. b/ Tr. por. a vo vlastnej kompetencii podľa § 322 ods. 3 Trestného poriadku, vzhľadom na ustálený skutkový stav a po precizovaní skutku aj v tej časti, že u poškodenej sa jednalo o družku (ktorá skutočnosť v pôvodnom skutku obžaloby, ani v skutku v rozsudku uvádzaná nebola aj keď to zo všetkých okolností vyplývalo - mali spolu s obžalovaným dieťa, dlhšie bývali v spoločnej domácnosti) skutok upravil rešpektujúc pritom zásadu zákazu zmeny k horšiemu, keďže proti rozsudku vo výroku o vine podal odvolanie iba obžalovaný a jeho otec iba v prospech obžalovaného.

Tým, že obžalovaný v nepravidelných intervaloch po dobu jeden aj pol roka napádal družku, ktorá s ním žila v spoločnej domácnosti verbálne i fyzicky a spôsoboval jej konkrétne zranenia a zároveň v nej vyvolával pocity strachu, stresu a nespavosti, spáchal zločin týrania blízkej a zverenej osoby podľa § 208 odsek 1 písm. a/ , odsek 3 písm. d/ Tr. zák.

Pri preskúvaní výroku o upustení od uloženia súhrnného trestu je nutné uviesť, že obžalovaný po tom, čo mal XX.XX.XXXX ukončiť páchanie zločinu, pre ktorý je aktuálne trestne stíhaný, nakoľko poškodená opustila spoločnú domácnosť, dňa XX.XX.XXXX počas riadenia motorového vozidla a predchádzajúcej slovnej hádky so spolujazdkyňou M. M.- poškodenou, v úmysle usmrtiť spolujazdkyňu i seba namieril počas rýchlej jazdy vozidlo do stromu, v dôsledku čoho poškodená utrpela závažné poranenia.

Pre tento čin bol rozsudkom Okresného súdu Nitra zo dňa 18.09.2020, sp. zn. 1Tk/1/2020, v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Nitre zo dňa 25.02.2021, sp. zn. 4To/83/2020 uznaný vinným pre pokus

obzvlášť závažného zločinu vraždy podľa § 14 odsek 1 k § 145 odsek 1 Tr. zák. a bol mu uložený okrem iného i trest odňatia slobody v trvaní 15 rokov, na výkon ktorého bol zaradený do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s maximálnym stupňom stráženia.

Z týchto údajov je zrejmé, že vzťah obžalovaného s poškodenou jej odchodom zo spoločnej domácnosti neskončil a obžalovaný sa v danom čase snažil vyriešiť ich nezhody úmrtím oboch.

Pretože v prípade prejednávaného zločinu týrania blízke a zverenej osoby prichádzalo do úvahy uloženie súhrnného trestu a prokurátor sa domáhal navýšenia trestu odňatia slobody, v rámci uloženého súhrnného trestu, predmetom skúmania musel byť i tento výrok.

V rámci dokazovania na verejnom zasadnutí odvolací súd aktualizoval referencie ohľadne osoby obžalovaného a zistil, že obžalovaný je v súčasnosti 43 ročný muž, ktorý aj s touto vecou bude mať dva záznamy o porušení Trestného zákona, okrem vyššie uvádzaného odsúdenia v inej trestnej veci odsúdený nebol. Evidovaný má iba jeden priestupok za hrubé správanie a fyzické napadnutie, za čo mu bola uložená bloková pokuta uložená na mieste. Počas výkonu trestu odňatia slobody bol v ÚVTOS Leopoldov štyrikrát disciplinárne potrestaný za porušenie zásad slušného správania, odmenený nebol ani raz.

Z dôvodov, že výrokom súdu I. stupňa, resp. i výrokom odvolacieho súdu bolo upustené od uloženia súhrnného trestu boli rešpektované zásady pre ukladanie trestov podľa § 34 odsek 1 až 4 Tr. zák., keďže výmera v treste odňatia slobody v trvaní 15 rokov je dostatočne dlhá a tento trest bude povinný obžalovaný vykonať najmenej z troch štvrtín daného trestu, bude mať nesporne vplyv na jeho osobu z pohľadu prevýchovy a jeho charakter správania sa do budúcnosti.

Na podklade týchto skutočností odvolací súd čiastočne vyhovel odvolaniam obžalovaného i jeho otca upravil výrok o vine a odvolanie prokurátorky ako nedôvodné zamietol.

Výroky tohto rozsudku boli prijaté pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustný riadny opravný prostriedok.